

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β'.

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΑΡΤΥΡΑ ΛΕΩΝΙΔΗΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΕΙΑΝ ΑΥΤΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ότε τὸ 1941 διωρίσθην ιεροκήρυξ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀργολίδος καὶ ἐπεσεκέφθην τὴν Νέαν Ἐπίδαυρον, κωμopolin τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, ἐπληροφορήθην παρὰ τοῦ τότε ἑφημερίου τῆς κωμοπόλεως ἀειμνήστου ἱερέως Κων)νου Οἰκονόμου, τὴν ὑπαρξίν ἐν ὁμονύμῳ ναῶ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Λεωνίδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησασῶν ἑπτὰ Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, μετέβην δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐντὸς λιθίνης σαρκοφάγου εἶδον τὰ ἱερά ταῦτα λείψανα.

Ὁ ὡς ἄνω ἱερεὺς μεῦ διατύπωσε τὴν ἀπορίαν του περὶ τοῦ τίνος Ἁγίου Λεωνίδου ἐπρόκειτο, καθόσον, ὡς μοὶ εἶπεν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ τῶν μηναιῶν ἀνεύρισκε δύο ἁγίους μετ' αὐτὸ ὄνομα, τὸν πρῶτον Ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ τὸν δευτέρον ἀπλοῦν μάρτυρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔφθανον μέχρις αὐτοῦ παρ' ἀρμοδίων αἱ πληροφορίες ὅτι εἰς καὶ μόνον ἅγιος μετ' αὐτὸ ὄνομα Λεωνίδης ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἡ ἐξ ἑπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν συνοδεία αὐτοῦ.

Ἐκ τούτου τοῦ λόγου εἶχον κατασκευάσει εἰς τὴν κωμopolin εἰκόνα τῶν Ἁγίων, τὴν ὁποῖαν εἶχον ἐπενδύσει δι' ἀργύρου, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰκόνα ὁ Μάρτυς ἐνεφανίζετο ὡς ἐπίσκοπος.

Τὸ γεγονός ἤρχισε τὰ μάλιστα νὰ με ἀπασχολῇ, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ τῶν ὄσων ἀνεῦρον περὶ τῶν Ἁγίων εἰς τὸ μηναιῶν τοῦ Ἀπριλίου, ἐκδόσεως Σαλιθέρου, ἐπιμελεία τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Νικολάου Παπαδοπούλου (Ἀθῆναι 1950), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς ἀγιολογικῆς μελέτης τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου καὶ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μελετῶν προέκυπτον τὰ ὅπως ἀντίθετα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐὰν ὑπῆρξαν εἰς ἢ δύο ἅγιοι μετ' αὐτὸ ὄνομα Λεωνίδης καὶ ἐὰν ἡ συνοδεία τῶν ἑπτὰ γυναικῶν ἀνήκεν εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τὸν ἀπλοῦν μάρτυρα.

Καρπὸς τῆς μελέτης μου εἶναι τὰ ὅσα ἐξέθεσα εἰς τὸ πρῶτον συνέδριον Ἀργολικῶν Σπουδῶν εἰς Ναύπλιον τὸ 1976. Τὴν εἰσήγησίν μου αὐτὴν παραθέτω ἐν συνεχείᾳ (σελίς 25).

Παρομοίαν εἰσήγησιν εἶχον ὑποβάλλει καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μετὰ τῆς σχετικῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας δις τὸ 1961 καὶ τὸ 1965. Ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐνέκρινε τὴν τε ἀγιολογικὴν μελέτην καὶ τὴν σχετικὴν ἀκολουθίαν.

Τὰς ἐγκρίσεις τῆς Ἱ. Συνόδου παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἱεράς ἀκολουθίας (σελ. 5—24).

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν παραθέτομεν: 1ον) Τὸ συναξάριον τῶν Ἀγίων, ἀναγόμενον εἰς τὸν 5ον μ. Χ. αἰῶνα, ὡς διασώζεται εἰς τὸ μηνολόγιον τῆς Πάτμου (κώδιξ ὑπ' ἀριθ. 254) χρονολογούμενον εἰς τὸν 10ον ἢ 11ον αἰῶνα, εἰς τὸ ἑπτεῖον συναξάριον ἀναφέρεται ὁ Βολλανδιστὴς ἱερομόναχος Halkin (ιδὲ σελ. 47). 2ον) Ἐγκώμιον τοῦ Μιχαὴλ Ἀκομινάτου (ἢ Χωνιάτου) εἰς τὸν Ἅγιον (ιδὲ σελ. 37). καὶ 3ον) Τὴν μελέτην τοῦ πρώην Λεοντοπόλεως Σωφρονίου Εὐστρατιάδου «Λεωνίδην Ὁσιος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Λεωνίδης Μάρτυς ἐν Τροιζήνι» ὡς ἐδημοσιεύθη αὕτη ἐν τῷ περιοδικῷ «Θεολογία», τομ. ΙΓ' (1935) (ιδὲ σελίς 44)*. Εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος δημοσιεύομεν ἔκθεσιν τῆς Πρεσβυτέρας κ. Μαρίας Οἰκονόμου περὶ τῶν ὄσων ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζει τελουμένων θαυμάτων διὰ τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ τῆς πρὸς τὸν Κύριον μεσιτείας αὐτῶν.

Φέροντες πάντα ταῦτα εἰς δημοσίαν χρῆσιν ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τὴν χάριν καὶ τὴν συναντίληψιν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων.

† Ο ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

* Τὰς μελέτας ταύτας ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ παραθέσωμεν εἰς τὴν παρούσαν ἔκδοσιν· ὥστε ὁ ἀναγνώστης νὰ διαπιστώσῃ ἐξ ἰδίας μελέτης τὰ ὡσα διατυποῦμεν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἡμῶν (σελ. 25—33).

Τὰ ἐγκριτικὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

§

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ Σύνοδος
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 3379

ἈΘΗΝΗΣΙ τῇ 5 Δεκεμβρίου 1961

Διεκπ. 1626

Π ρ ὅ ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Ἀργολίδος κ. Χρυσόστομον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὰς ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθείσας ἱστορικὴν μελέτην καὶ ἀσματικὴν ἀκολουθίαν, ἀφορώσας εἰς τὸν Ἅγιον Ὁσιομάρτυρα Λεωνίδην καὶ τὰς σὺν αὐτῷ ἀθλησάσας ὀσίας γυναῖκας, φιλοπονηθείσας ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Δεληγιαννοπούλου, Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐγκρίνει τὴν τύποις ἔκδοσιν τῆς τε ἱστορικῆς μελέτης καὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὡς ἄνω ὀσιομάρτυρος Λεωνίδου, καθ' ὅσον οὐδὲν περιέχει ἐν αὐταῖς τὸ ἀπῆδον πρὸς τὰ Δόγματα καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, συγχαίρει δέ, δι' ὑμῶν τὸν ὡς εἴρηται Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμ. Χρυσόστομον Δεληγιαννόπουλον διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, εὐχομένη αὐτῷ πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ πρὸς πολλαπλασιασμόν παρομοίων ψυχωφελῶν ἔργων.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανὸς Προεδρεύων

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Φιλιππαῖος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Κοινοποιήσεις

Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην

Χρυσόστομον Δεληγιαννόπουλον

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ Σύνοδος
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 624)57 ΑΘΗΝΗΣΙ, 21η Σεπτεμβρίου 1965
Διεκπ. 489

Π ρ ὀ ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἀργολίδος κ. Χρυσόστομον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 172)25.2.1957 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ ὑπεβάλατε πρὸς ἔγκρισιν μελέτην τοῦ παρ' ὑμῖν ὑπηρετοῦντος Ἱεροκήρυκος Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Δεληγιαννοπούλου μὲ θέμα «Ἀγιολογικαὶ σημειώσεις καὶ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία εἰς τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Λεωνίδα κ.λ.π.» Συνοδικῆ διαγνώμη, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐνεκρίθη πρὸς ἔκδοσιν ἢ διαληφθεῖσα μελέτη.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος, Πρόεδρος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 1965
ἀκριβὲς ἀντίγραφον

ὁ

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀρχιμ. Θεόκλητος Φιλιππίδης

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ
Στιχηρὰ ἔξ (6)

Ἦχος δ', Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Τοὺς γενναῖους τιμήσωμεν, Τοῦ Χριστοῦ Θείου Μάρτυρας, Λεωνίδα ἅπαντες τὸν πανάριστον, καὶ σὺν αὐτῷ τὰς Νεάνιδας, παρθέτους καὶ μάρτυρας, αἱ ποτῶς καὶ κραταιῶς, Τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν, καὶ ἐδέχθησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ὡς ἄνδραιοι, ἀθληταὶ τῆς ἀμωμότητος καὶ ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως.

Τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας Λεωνίδα πανένδοξε, καὶ Παρθένων ἔστησας οἰκητήριον καὶ μετ' αὐτῶν ἡ γ ω ν ἱ σ α σ θ ε, τὰ πάθη τοῦ σώματος παντελῶς καταβαλεῖν καὶ ἀνδρείως ἀθλήσαντες, προσηγάγετε, ἑαυτοὺς στεφηφόρους τῷ Κυρίῳ, μαρτυρήσαντες ἐνθέως, ὡς γενναῖοτατοι Μάρτυρες.

Τὸ Χριστὸν ἀγαπήσασαι, καὶ Αὐτοῦ τοῖς διδάγμασι, κατακολουθήσασαι συνεπήξατε, τὴν καλιὸν ὑμῶν Ὅσια, καὶ ταύτην ἐν Πνεύματι, Λεωνίδης ὁ κλεινός, ἀνδρικῶς καθωδήγησε καὶ κατήρτισεν εἰς Χριστοῦ τὴν καλὴν ὁμολογίαν, ἐναθλήσαντες δὲ πάντες, ἐν οὐρανῷ νῦν ἀγάλλεσθε.

Ἀνδρικῷ τῷ φρονήματι αἱ Παρθένοι ἐκήρυξαν τὸν Σωτῆρα Κύριον ἀπειλούμενοι καὶ ὑπ' ἀνόμων τυπτόμενοι, τῇ πίστει ἐνήθλησαν θαλασσίῳ δὲ βυθῷ ἐρριπτόμενοι ἔψαλλον καὶ ἐδέξαντο ἐκ χειρῶν τοῦ Δεσπότου τοὺς στεφάνους, ᾧ πρεσβεύουσιν ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν αἱ Θεόφρονες.

Λεωνίδα τὸν ἐνδοξον, στρατιώτην τὸν ἄριστον, καὶ Χριστοῦ διάκονον τὸν πιστότατον καὶ τὴν Χχαρίεσσα ἅπαντες, Καλλιδα καὶ Νίκην τε, Νουνεχίαν τὴν πιστὴν καὶ σὺν ταύταις Βασίλισσαν, Θεοδώραν τε καὶ Γαλήνην ὑμνήσωμεν ἐνθέως, ἐν βυθῷ τελειωθέντας ἡρωικῷ τῷ φρονήματι.

Ἡ Ἐπίδαιρος ἅπασα, Ἀργολίς ἢ πανένδοξος ἑορτὴν πανίερρον καὶ χαρμόσυνον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος, τελουσί γηθόμεναι, Λεωνίδου τοῦ κλεινοῦ καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι τοῦ πρεσβεύοντος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει αἰτουμένων, διασώζεσθαι ἀτρώτους ἐκ προσβολῶν τοῦ ἀλάστορος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ΄

Τῶν Διδασκάλου Χριστοῦ εἰσακούσαντες ρημάτων, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀθλήσεως ἀνδρειοφρόνως ἠγειράτε. Καὶ τὴν Ἁγίαν βιώσαντες πολιτείαν, διὰ τοῦ αἵματος Ὑμῶν καὶ τοῦ ἐν θυῷ θανάτου κατελαμπρύνθητε πανάριστοι Μάρτυρες· Λεωνίδη ἔνδοξε, Χαρίεσσα καὶ Νίκη, Νουνεχία, Βασίλισσα, Γαλήνη· Θεοδώρα καὶ Καλλίς, καλλίνικοι Παρθένοι τοῦ Κυρίου καὶ ἀμώμητα ἱερεῖα. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς Ὑμᾶς ἐν πίστει εὐφημοῦντας καὶ μετὰ πόθου τελουῦντας τὴν πανίερρον μνήμην Ὑμῶν.

Καὶ νῦν

Ἐκ τοῦ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου

Φῶς Ἰλαρὸν — Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Προφητεῖαι (ιδὲ 23 Ἀπριλίου Ἀγ. Γεωργίου)
Εἰς τὴν Λίτην
Ἰδιόμελα

Ἦχος Α΄

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ἀνυμνήσωμεν τὸν ἔνδοξον Χριστοῦ ἀθλήτην Λεωνίδην τὸν Μάρτυρα καὶ σὺν αὐτῷ στεφάνοις στεφανώσωμεν τὰς τιμίας γυναῖκας τὰς σκληρῷ μαρτυρίῳ τελειωθείσας. Τούτων οὖν τὸ εὐτολμον γενναιοφρόνως μιμούμενοι ὁμολογηταὶ γενώμεθα καὶ μάρτυρες τῇ προθέσει ἵνα καὶ χάριν εὐρωμεν ἐν Οὐρανοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος Β΄

Πανήγουρις παιδρὰ ἀνατέταλκε σήμερον Λεωνίδου τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος ἢ μνήμῃ ἐγκαυχᾶται οὖν αὐτῷ ἢ Νέα Ἐπίδαιρος, ὡς θησαυρὸν φυλάττουσα τὰ λείψανα αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀθλησασῶν Ἀγίων Γυναικῶν. Βρῦει γὰρ θαύματα, ἢ λάρναξ ἢ ταῦτα περικλείουσα. Μέγα ὄντως καὶ παράδοξον τὸ ἐφ' ἡμᾶς δωρητήριον. Δι' ὃ τοὺς Μάρτυρας τιμῶντες νῦν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν.

Ἦχος Γ΄

Οἱ πάλοι διὰ Χριστὸν ἀθλήσαντες, καλλίνικοι Μάρτυρες, εὐφραίνονται σήμερον. Τῷ Εὐλῷ γὰρ κρεμασθεὶς Λεωνίδης, καὶ τῷ πελάγει αἱ Γυναῖκες ριφθείσαι, τῷ Κυρίῳ ὕμνον, θανατούμενοι ἔψαλλον: Τοῦ Σωτῆρος τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀράμενοι, μὴ δειλιάσωμεν. Οὗτος γὰρ ἡμῶν βοηθὸς καὶ ρύστης γενήσεται. Καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ πλάνης καὶ ἐνίσχυσεν εἰς στερρὰν ὁμολογίαν. Μεγάλα ὄντως τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, μεγάλα δὲ καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῶν, πανένδοξοι Μάρτυρες, Λεωνίδη ἀειάγαστε σὺν τῇ σεπτῇ συνοδείᾳ σου.

Ἦχος Δ΄

Πάλαι τε καὶ νῦν, τῆς φωνῆς τοῦ Δεσπότου ἀκούοντες οἱ τίμιοι Μάρτυρες, τῇ πίστει ἐνήθησαν στερρῶς καὶ τῶν παρόντων γενναίως κατεφρόνησαν. Οὕτω ποιῶν καὶ Λεωνίδης ὁ σεπτός, καὶ Γυναῖκες ἐπτά, αἱ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν βιοῦσαι, τῷ κριτῇ ἀχθέντες ἐτοίμως ἀπήντησαν· εἰ καὶ πυρὶ καὶ εἴφει ἡμᾶς ἀπειλεῖς γλυκύτερα ταῦτα ἡμῖν ἢ τοῦ κόσμου οἱ θησαυροί. Μικρὸν ὑπομεινωμεν καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἀξιοθῶμεν. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα εἰπόντων αὐτῶν, ἢ σκληρὰ τοῦ τυράννου ψυχὴ οὐ διεβλάσθη, καὶ τοὺς Μάρτυρας εἰς παντοίας κακώσεις παρέδωκε· Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ταυσοθεὶς Σωτὴρ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς αὐ-

τῶν ἐν χερσίν ἐδέξατο, καὶ τῷ στέφει τῆς δόξης αὐτοῦς ἐστεφάνωσε. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκμιμούμενοι τῶν Μαρτύρων τὴν στερρὰν ὁμολογίαν ὁμολογήσωμεν Χριστὸν τὸν παρέχοντα ἡμῖν πρεσβείαις τῶν Ἁγίων Ζωῶν τὴν αἰώνιον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ'

Τοὺς νοητοὺς ἀδάμαντας τῆς πίστεως, ἐορτάσωμεν σήμερον ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς. Οὗτοι γὰρ Βελίαρ τὴν δύναμιν καθεῖλον καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τρανώως διεκήρυξαν. Καὶ θυσίαν ἑαυτοῦς προσενεγκόντες λογικὴν, τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῖν παρέδωκαν, κιβωτὸν ἁγίαν, σωτηρίας καταφυγὴν καὶ οὐρανοῦ ζωῆς τὴν εἴσοδον. Μεγάλα αὐτῶν τὰ κατορθώματα, θεῖον ὄντως ἔργον, τὸ δὲ τίμιον αἶμα, ὕδωρ ἀρδεῦον τὸ δένδρον τῆς πίστεως ἡμῶν. Δι' ὃ καὶ τιμήσωμεν αὐτοὺς ἐπαξίως καὶ δεηθῶμεν αὐτῶν ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον. Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρουσι τῶν Ἀγγέλων χοροὶ καὶ Ἐπιδαύρου τῶν πιστῶν Θεῖοι σύλλογοι, ἀπάσης τῆς Ἀργολίδος, φιλομαρτύρων πληθὺς καὶ Ἑλλάδος τέκνα εὐσεβόφρονα, τελοῦντες πανήγυριν Λεωνίδου τοῦ Μάρτυρος καὶ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν τὸ ἐπτάριθμον καὶ ἀσπάζονται τὰ αὐτῶν Θεῖα λείψανα. Ὅθεν καὶ νῦν αἰτούμεθα, τιμῶντες τοὺς Μάρτυρας παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν καὶ Θεῖα συνάρσει διαπλεῦσαι ἀκινδύνως βίου τὴν θάλασσαν.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Πᾶσαν καταλιπόντες τρυφὴν εὐκλείαν κόσμου καὶ σαρκὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεία, καὶ ἐν πολλῇ προσευχῇ ἐν τῷ θεῷ νόμῳ ἐδουλεύσατε' τυράννων δὲ

ἅπαντες ἀπειλαῖς οὐκ ἐπτύξατε, γενναιοφρόνως ὑπεμείνατε θάνατον, ἐν βυθῷ ριφθέντες ὡ μακάριοι. Ὅθεν καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν στεφάνοις ἐτίμησε τὰς ἱεράς ἡμῶν κάρas, ὡς ἀσπαζόμενοι σήμερον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ ἐξαιτούμεθα ἐν πίστει καὶ Θεῖον ἔλεος.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Χαίρετε τῶν Μαρτύρων χορὸς, τῶν Μυστηρίων τὸ ἰσάριθμον ἔχουσαι, Κυρίου θεραπαινίδες, ἢ τῶν Παρθένων ἐπτάς, Μαρτυρίου στέφει προβαλλόμεναι. Χαρίεσσα, Νίκη τε, Νουνεχία ἢ ἔνδοξος, καὶ ἢ Γαλήνη, Θεοδώρα, Βασίλισσα, καὶ Καλλίς ἢ ὄντως καλλιπάρθενος.

Χαίρετε γενναϊόψυχοι, χορὸς ὁ ἐπτάριθμος, τῆς Ἐπιδαύρου τὸ κλέος καὶ Ἀργολίδος τὸ καύχημα. Χριστὸν δὺσωπεῖτε καταπέμπειν τοῖς αἰτοῦσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πλ. Α'

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων' ὑμνήσωμεν ἀγαλλόμενοι τοὺς τοῦ Χριστοῦ γνησίους ἀθλητὰς καὶ ἀληθεῖς πίστεως μάρτυρας. Ἐχθροῦ γὰρ τὰς ἐνέδρας καὶ ἀπειλάς ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ὡς ἐπὶ πέτρας στερρὰς, ἀνδρειοφρόνως συνέθλασαν' καὶ ἐν βυθῷ ριφθέντες, χαρμονικῶς τῷ Κυρίῳ ἔψαλλον: Ἐν μίλιον ἔδραμον Κύριε καὶ οὐκ ἠρνησάμην Σε στράτευμα ἐδίωξέ με, σῶσόν μου τὸ Πνεῦμα, Καλλίνικοι Μάρτυρες, τοῦ Λεωνίδου χορεία ἱερά. Πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ ὡς παρρησίαν ἔχοντες πολλὴν ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων τὴν πανσεβάσιμον μνήμην Ἑμῶν.

Καὶ νῦν: Πεντηκοσταρίου, Ἀναστάσεως

Ἀπολυτίκιον

Τὸ ἐν Ν. Ἐπιδαύρῳ ἔκπαλαι ψαλλόμενον.

Ἦχος Γ' Μέγαν εὐρατο

Μέγαν πρόμαχον Σέ κεκτημένη, ἡ Ἐπίδαυρος. Ὡ
Λεωνίδη, οὐ ποεῖται τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα. Ὡς οὖν εἰ-
δώλων καθεῖλες σεβάσματα καὶ τὸν Χριστὸν εὐθαρσῶς
ὡμολόγησας, σὺν ταῖς σοφαῖς Γυναιεὶ Παμμακάριστε, ἐκ
τενῶς ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν: Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Καθίσματα

Ἦχος α' Τὸν τάφον Σου Σωτήρ

Ἐνήθλησας πιστῶς κρεμασθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ καὶ ἔδει-
ξας ἡμῖν τὴν ὁδὸν μαρτυρίου, Ὡ μάρτυς γενναιότατε,
Λεωνίδη, πανένδοξε καὶ ὠδήγησας πνευματικὴν σου χο-
ρείαν εἰς μαρτύριον ὁμολογίας ἐν πόθῳ Χριστοῦ θείας
πίστεως.

Δόξα. Καὶ νῦν

Μαρία τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον ἀνάστησον
ἡμᾶς πεπτωκότασες χάος δεινῆς ἀπογνώσεως καὶ παι-
σμάτων καὶ θλίψεως Σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν σωτη-
ρία καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία καὶ σῶζεις τοὺς
δούλους σου.

Ἔτερον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τὸ σῶμα καὶ τρυφὰς τὰς τοῦ κόσμου ἀνδρείως ἠρνῆ-
σασθε σοφῶς, ὑπηρετᾶται τοῦ Λόγου, γενόμενοι Μακάριοι,
ἀθληταὶ γενναιότατοι καὶ κακώσσει καὶ ἐν βυθῷ θαλαττίῳ
θανατούμενοι μελλωδικῶς ἀνυμνεῖτε Χριστὸν τὸν Σωτῆρα
ἡμῶν.

Δόξα καὶ Νῦν

Φωτὸς τοῦ νοητοῦ, τὸ λαμπρότατον σκεῦος, τὸ σκό-
τος τῆς ἐμῆς λύσον κόρη καρδίας παθῶν τε τὸ βαρύτα-
τον, ἄχθος, κούφισον δέομαι, ὁδηγοῦσα με, πρὸς μετανοί-
ας ἐννοίας, καὶ τοῦ μέλλοντος καταξιοῦσα φωτὸς με, Πα-
νάμωμε Δέσποινα.

Ἔτερον

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐορτὴν χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία, ἐορτάζει σήμερον
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σεπτῇ, τοῦ ἀθλοφόρου καὶ Μάρτυρος οὗ
μετὰ πόθου ὑμνεῖ τὸ Μαρτύριον.

Δόξα καὶ Νῦν

Σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα ἀδικουμένων προστάτις. Σὺ
ἡμᾶς ὠδήγησον πῶς δεῖ ἐν πόθῳ ἀνυμνεῖν. Τὸν Σὸν Υἱὸν
καὶ Θεὸν ἡμῶν, μεσίτης γὰρ πάντων ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ἐκ νεότητός μου κ.λ.π.

Στίχος: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων
αὐτοῦ:

Εὐαγγέλιον: Ἁγ. Γεωργίου (Ὁρθρου)

Ὁ Ν. Ψαλμὸς καὶ τὸ: Ταῖς τῶν ἀθληφόρων: Ταῖς
τῆς Θεοτόκου Ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἦχος πλ. β'.

Ἱερὰν πανήγυριν ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ
ἐν τοῖς παλαιάτοις καιροῖς τῷ Κυρίῳ ἀθλήσαντος Λεω-
νίδου τοῦ Μάρτυρος, καὶ σὺν αὐτῷ ἐγκωμιάζει τὸ μέγα
τῆς καρδίας γυναικῶν καὶ Θεῖον θάρρος. Ταῖς αὐτῶν δεή-
σσει τυχεῖν καὶ ἡμεῖς παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος πλημ-
μελημάτων τὴν λύσιν καὶ θείας χάριτος.

Ἐένως σοι ἐπήνθει Θεία χάρις, Χαρίεσσα τοὺς παρανόμους δυσμενεῖς ὄθεν κατέπληττες, σεμνή, πιστοὺς δὲ ἐφώτιζες, τοὺς τὴν σεπτὴν κατανοοῦντάς σου ἔνστασιν, καὶ τὸν μακάριον ζῆλον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Ὡς μήτηρ Θεοῦ τοῦ ποιητοῦ πάσης κτίσεως τοῦτον ἰκέτευε ἀγνή κατοικτειρῆσαι τὴν ἡμῶν. Παρθένε ἀσθένειαν καὶ ἰλασμόν πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι καὶ αἰωνίων τερπνῶν τὴν ἀπόλαυσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῆ ἑλλάμφει

Μακρύνασα ἑαυτὴν Νουεχία πανεύφημε δυσσεβείας νουεχῶς τῷ Θεῷ ἐπλησίασας παρ' οὐ θεῖαν δύναμιν ἐνδυσάμενη δυναστείαν πᾶσαν καθεῖλες τοῦ δράκοντος.

Ἀνόθευτον τῆς ψυχῆς σου τὸ κάλλος ἐτήρησας, Βασίλισσα, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας ἄριστα, τῷ τῆς βασιλείας σε, τῆς Οὐρανοῦ κληρονόμον ἐργασαμένῳ, πανεύφημε.

Ρημάτων σου, νικηθεῖς, μάρτυς Νίκη ἐνστάσασιν ὁ ἄνομος, ἀπορία ἀμέτρῳ συνεχέτο, Ἰησοῦς δὲ νίκης σε, κατακοσμήσας τοῖς στεφάνοις, δήμοις μαρτύρων ἠρίθμησεν.

Θεοτοκίον

Τὸ πέλαγος εὐσπλαγχνίας, Χριστόν, ἢ κυήσασα παισμάτων μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον Εἴρανον ὄμβρους καταλύξεν παρεχομένη μοι Παρθένε, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις σου.

ᾠδὴ ς΄ Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Ἐπέλευσας, σεμνή Γαλήνη, χαίρουσα ἀθλήσεως τὸ πέλαγος καὶ κατέλαβες λιμένας γαληνοὺς θείας βασιλείας

καὶ λαμπρόπυρος ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σὲ τιμῶντων Χριστῷ πρεσβεύουσα.

Σὲ κάλλει νοητῷ περκαστράπτουσαν, ὠραῖος ἐνυμφεύσατο, πανασίδιμε Καλλίς, ὁ λυτρωτής, θεῖους πρὸς νυμφῶνας μετοικήσας σε, τὸν ἱερόν, σὺν τοῖς συνάθλοισι δρόμον τελέσασα.

Ἰσχυί Θεικῆ δῶρον εὐπρόσδεκτον, Κυρίῳ προσενήνεξαι, Θεοδῶσα σεμνοπάρθενε, καλῶς τὸ τῶν μοναστῶν δραμουῖσα στάδιον ὄθεν σε νῦν, μεγαλοφώνως πιστοὶ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως ἡμᾶς παθῶν ἐρρύσατο τιμῶν αὐτοῦ πάθεισιν ὁ οἰκήσας τὴν γαστέρα σου Θεός, δι' ὑπερβολὴν, ἀγνή, χρηστότητος ὄθεν φωναῖς χρηστηρίοις ἀεὶ τιμῶμέν σε.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῆς Ἐπιδαύρου νῦν τιμῶμεν προστάτας καὶ τῶν Μαρτύρων εὐφημοῦμεν τὰ κλέη τὸν Λεωνίδα ἐνδοξον ὀπλίτην τοῦ Χριστοῦ καὶ συνεορτάζομεν τὰς ἑπτὰ ἀθλητρίδας. Οἱ καὶ παριστάμενοι νῦν τῷ θρόνῳ τῆς δόξης περιπαθῶς πρεσβεύουσι Χριστῷ ὑπὲρ τῶν, πίστει, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ὁ Οἶκος

Ὡς σκύβαλα ἅπαντα τὰ τῆς γῆς κατιδόντες, Οὐράνιον Θρόνον νῦν οἰκοῦσιν ἐν δόξῃ, οἱ ἀειάγαστοι τοῦ Κυρίου Μάρτυρες τῷ Εὐλῷ γὰρ Λεωνίδου, κρεμασθέντος καὶ ἐν βυθῷ εἰς τελευτὴν βίου, τοῦ χοροῦ, τῶν συναθλητριῶν, Αὐτῷ φθάσαντες, ἀληθεῖς στρατιῶται τοῦ Κυρίου ἐδείχθησαν καὶ οὐρανίων δωρεῶν ἠξιώθησαν, οἱ καὶ νῦν

πρεσβεύουσι Χριστῷ ὑπὲρ τῶν, πίστει, τελούντων τὴν μνή-
μην αἰτῶν.

Τῇ 16ῃ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίεσσης,
Νίκης, Γαλήνης, Καλλιδοῦ, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεο-
δώρας.

Σ τ ῖ χ ο ι

Εἰς τὸν Λεωνίδον

Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης, φθάνει κολυμ-
βῶν Ἀβραάμ κόλπων ἄχρι.

Εἰς τὴν Χαρίεσσαν

Θάλασσαν Χαρίεσσαν φρίπτειν οὐκ ἔχω, ἦτις, θάλασ-
σαν προξενεῖ μοι χαρίτων.

Εἰς τὴν Γαλήνην καὶ Νίκην

Βυθῷ Γαλήνη καὶ Νίκη βεβλημένοι, νίκην ἐφεῦρον καὶ
γαλήνην ἐκ σάλου.

Εἰς τὴν Καλλιδα

Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλιδα, κάλλους ἐρῶ-
σαν ψυχραστοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν Νουνεχίαν

Εύρουσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν, τὸ νουνεχὲς σου
δεικνύεις Νουνεχία.

Εἰς τὴν Βασιλίσσαν καὶ Θεοδώραν

Γαστήρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο Λίχην φυγού-
σας, δυσσεβείας γαστέρα.

Τῇ 15Τ΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου

μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίεσσης
(ἢ Χαριέσσης), Νίκης, Γαλήνης, Καλλιδοῦ, Νου-
νεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας.

Λεωνίδης ὁ Ἅγιος Μάρτυς μετὰ τῶν συναθλησα-
σῶν μετ' αὐτοῦ Ἁγίων Γυναικῶν Χαρίεσσης, Νίκης, Γαλήνης,
Καλιδοῦ, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας, ἔζων ἐπὶ
τῆς βασιλείας τοῦ Δεκίου, τοῦ βασιλεύσαντος κατὰ τὰ
ἔτη τὸ 249—251, κατήγοντο ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἦτο
δὲ ὁ Ἅγιος οὗτος Λεωνίδης ἑξαρχος πνευματικοῦ χο-
ροῦ. Οὗτος συνελήφθη κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας τῆς
Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ἐν Τροιζηνίᾳ, ἥτις κεῖται
ἐν τῇ Πελοποννήσῳ εἰς τὴν ἀντικρῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ πρὸς
τὸν Σαρωνικὸν κόλπον πλευρὰν αὐτῆς καὶ ἥτις κοινῶς τῶ-
ρα λέγεται Φανάρι ἢ κατ' ἄλλους Πεδιάδα, ὑπαγομένην ὑ-
πὸ τὴν Ἐπισκοπὴν Κορίνθου (πρόκειται περὶ τῆς περιοχῆς
ἐνθα νῦν εὔρηται ἡ Νέα Ἐπίδαυρος). Μετὰ τοῦ Ἁγίου
Λεωνίδου συνελήφθησαν τότε καὶ αἱ ὡς ἄνω Ἅγιοι Γυναῖ-
κες καὶ ὠδηγήθησαν ὁμοῦ εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν ἡγεμό-
να αὐτῆς, Βενοῦστον ὀνόματι.

Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ Ἅγιοι οὗτοι Μάρτυρες ἐφέρθησαν ἐ-
νώπιον τοῦ ἡγεμόνος, οὗτος βλέπων τὸν Ἅγιον Λεωνίδην
μένοντα ἀσάλευτον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, προσέταξε
νὰ κρεμάσωσιν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν ξεσχίζωσι, κατόπιν δὲ νὰ
ριφθῶσιν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης αὐτὸς καὶ αἱ μετ'
μετ' αὐτοῦ Ἅγιοι Γυναῖκες. Ἐνῷ λοιπὸν οἱ Ἅγιοι οὗτοι
Μάρτυρες ἐφέροντο ὑπὸ συνοδείαν, ἵνα ριφθῶσιν εἰς τὴν
θάλασσαν, καθὼς λέγεται, ἡ μακαρία Χάρισσα ἔψαλλεν ὡς
ποτε ἡ Προφῆτις Μαριάμ διὰ τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυ-
πτίων, λέγουσα ταῦτα: «Ἐν μίλιον ἔδραμον, Κύριε, στρά-
τευμά με ἐδίωξε, Κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησάμην σε, Κύριε· σῶ-
σον μου τὸ πνεῦμα». Αἱ δὲ ἄλλαι Ἅγιοι Γυναῖκες συνεβοή-
θουν αὐτὴν καὶ συνέψαλλον, ἕως οὔτου ἐφθασαν πλησίον τοῦ
αιγιαλοῦ. Ἐπιβίβασθεῖσαι δὲ εἰς πλοίαριον, ἔψαλλον τὴν
αὐτὴν ὠδὴν, ἕως οὗ διήνησαν τριάκοντα στάδια, ἦτοι τέσ-

σαρα σχεδόν μίλια. "Επειτα ἔδεσαν ὅλους μὲ πέτρας καὶ τὰς ἔρριψαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, δηλαδὴ κατὰ τὸ μέγα Σάββατον καὶ οὕτως ἔλαβον οἱ μακάριοι παρὰ Κυρίου τους σταφάνους τῆς ἀθλήσεως.

(.Ἐκ τοῦ Μεγάλου Συνακαριστοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Τόμος Δ', Μῆν Ἀπρίλιος).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Φήλικος Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης, ἥτις, ἦν, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα ἐν χώρᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ Ἅγιος ΛΕΩΝΙΔΗΣ μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἐν ἰδίῳ εὐκτηρίῳ μετὰ τῶν τότε Χριστιανῶν, τὸν Θεὸν δοξολογοῦσα. Κατεμηνύθη οὖν τῷ ἄρχοντι καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη.

Εἶτα ἐξαχθεῖσα, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐκκοπεῖσα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ ἐκ Βρυθύλων τοῦ ἐν Σμύρνῃ (ἔτ. 1772 †) εἰσὶ μαρτυρήσαντος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

ᾠδὴ Ζ' . Σὲ νοπτὴν Θεοτόκε

Μακαρισμοῦ ἴσου ἠξιώθητε ἴσως τὸν δρόμον τὸν καλὸν διανύσαντες εὐκλεῶς, Μάρτυρες πανεύφημοι, ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον ἀναβοῶντες φῶς ἐσκηνώσατε ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐπιρροαῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταρδευόμενοι σοφοί, ἀπερρίφητε εἰς βυθόν, χαίροντες θαλάπτιον, ὕδατα ξη-

ράναντες, πολυθείας καὶ μέλποντες, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων. Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγοις σεπταῖς, Λεωνίδην, Νίκην τε καὶ Νουεχίαν τὴν σεμνὴν καὶ Χαρίεσαν σὺν αὐτῇ Γαλλήνῃ, Καλλιδα τε, Θεῖαν Θεοδώραν νῦν, σὺν Βασιλίσῃ μέλψωμεν κράζοντας· Ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Ὡς υἱετός ἐπὶ σέ, Πανάμωμε, κατῆλθε Λόγος τοῦ Πατρὸς καὶ ἀρδεῖαις πνευματικαῖς ἅπαντας κατήρδευσε τοὺς σέ μακαρίζοντας καὶ εὐσεβῶς ἀνακράζοντας· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ Η' . Ἐν Καμίνῳ παῖδες

Δι' ἀγάπην τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος, ἀθλοφόροι, ἀγόμεναι προθυμώτατα θανεῖν χαρμονικῶς συμφώνως ἐψάλλετε εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἰατρεῖον ᾤφθη ὁ ναὸς τῶν Θεῶν ἀθλοφόρων, θαυμάτων τοῖς προσφοιτῶσι ἀενάως ἐν αὐτῷ, πηγάζων χαρίσματα, καὶ βοᾷσι πάντα, τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀναρτήσει, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Λεωνίδη, ἔξομενος ἐκαρτέρησας βοῶν τῷ διὰ σέ, Σταυρὸν ὑπομειναντι, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νεκρωθεῖσαν πάθει πολλοῖς, Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου τεκοῦσα Ζωὴν τῷ κόσμῳ ζωοποίησον βοᾶν καρδίας εὐθύτητι, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Θ' τύπον τῆς ἀγνῆς

Ἴσον δρόμον διανύσαντες ἴσων βραβείων δόξης κατη-

Ειώθητε τούς ούρανοὺς περιπολεῖτε γηθόμενοι, μετὰ πάντων ἀγγέλων, πανεύφημοι, Κυρίου ἀθλόφοροι ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ δεόμενοι.

Ὡσπερ προσφοραὶ ὀλόκληροι, καὶ ἱεραὶ θυσίαι προση-
νέχθητε, τῷ παμβασιλεῖ, καὶ ποιητῇ πάσης κτίσεως καὶ ἐν
χώρᾳ τῶν ζώντων ἀλίξεσθε, Κυρίου ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡ-
μῶν αὐτοῦ δεόμενοι.

Στέφος ἐκ Θεοῦ ἐδέξαντο, δικαιοσύνης Νίκη τε καὶ
Χαρίεσσα, Θεῖος Λεωνίδης, καὶ Καλλίς καὶ Βασίλισσα, Νου-
νεχία, Γαλήνη, ἡ πάνσεμνος, ἅμα τῇ Θεοδώρα καὶ νῦν οἰ-
κοῦσι φῶς ἀνέσπερον.

Ἦδη τῷ Θεῷ ἐγγίζοντες, καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου ἀπο-
πληρούμενοι, θέσει τε Θεοί, πανευκλεῶς χρηματίζοντες,
τούς ὑμᾶς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, Κυρίου ἀθλοφόροι, παθῶν
νυκτὸς ἀπολυτρώσασθε.

Θεοτοκίον

Φέρετε τὸν τὰ πάντα φέροντα χερουβικός ὡς θρόνος,
Θεοχαρίτε τοῦτον οὖν, Ἄγνή, ὡς εὐεργέτην ἰκέτευσέ τὰ
ἡμῶν παραβλέψαι ἐγκλήματα καὶ ζωῆς ἀξιῶσαι τούς εὐσε-
βῶς σε μακαρίζοντας.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων

Ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, τὸν Μάρτυρα Λεωνίδην καὶ
τούτου τὴν ὀμήγουριν, γυναικῶν τὴν ἐπτάδα, αἱ τῷ Χριστῷ
προσφυγοῦσαι κατίσχυσαν τοῦ Βελίαρ.

Ἔτερον

Τῷ εὐλῷ ἀναρτώμενος ὡς ὁ Κύριος Μάρτυς. Αὐτοῦ τὰ

δικαιώματα καὶ τὴν πίστιν τηρήσας. Ὡ Λεωνίδη ἔνδοξε
Μαρτύρων ἐγένου κλέος.

**Θεοτοκίον: Πεντηκοσταρίου ἢ Χρυσοπλοκότα-
τε πύργε.**

**Αἶνοι (Τὰ ἑσπέρια τοῦ Μηναίου (* εἰς 4
Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες**

Καλλίνικοι Μάρτυρες Θεόν, Κύριον σεβόμενοι καὶ ποι-
ητὴν πάσης κτίσεως σέβας ἀλλόκοτον ἑσάνοις ἀψύχοις ὁ-
λως οὐκ ἐνείματε καὶ θάνατον ἀδίκως ὑπέστησε καὶ νῦν
προσθεύσατε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Βυθῷ προσριπτόμενοι ὁμοῦ, τέλος τὸ μακάριον ἐν τού-
τῳ, μάρτυρες ἔνδοξοι, σαφῶς ἐδέξασθε, ποταμούς ἀπάτης,
καὶ κακίας ρεύματα, ἐνστάσεων ἀγίαις ἐηράναντες· διὸ αι-
τήσασθε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Λεωνίδην ἅπαντες πιστοί, Νίκη καὶ Χαρίεσσαν, καὶ Νου-
νεχίαν Βασίλισσαν, Γαλήνην, Καλλιίδα καὶ τὴν Θεοδώραν,
δεῦτε μακαρίσωμεν, τὰ ἄνω κατοικοῦντας βασιλεια, καὶ ἐκ-
βοήσωμεν ταῖς αὐτῶν Χριστέ δεήσοι, πῶν εἰρήνην δώρη-
σαι τῷ κόσμῳ σου. (δὶς)

Δόξα Πλ. Α'

Δεῦτε πάντες τῶν φιλομαρτύρων ὁ σύλλογος ἐπὶ τὴν
ἐνδοξον Ἐπίδουρον ἀναχθέντες, ἀξίως τιμήσωμεν τούς ἐν-
δόξους Μάρτυρας. Καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην εὐλαβῶς
ἀσπασάμενοι, ἐγκωμιάσωμεν αὐτούς ὡς ἀξίους τοῦ Κυρίου
ἀθλητάς: Ἱερεῖα ἔμψυχα Χριστοῦ, Λεωνίδη ἔνδοξε, σὺν
ταῖς ἐπτά Γυναίει, τῆς Ἐκκλησίας αἱ βάσεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν

* Ποίσεις Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Θεὸν δωσωπεῖτε τοῦ οἰκτηρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν εὐφημούντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν.

**ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ
Θεῖα Λειτουργία
(Ἄπόστολος ἀκὶ Εὐαγγέλια Ἁγ. Δημητρίου)
Μεγαλυνάριον**

Χαίρετε φωστῆρες οἱ παμφαεῖς, Θεῖε Λεωνίδα καὶ ἐπάριθμος Γυναικῶν Χορὸς τῶν Μαρτύρων, ἐνδόξου Ἐπιδαύρου, τὸ κλέος καὶ προστάται, πρόμαχοι πίστεως.

Ἔτερον

Τοὺς τετιμημένους παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρας ἐνδόξους, τοῦ Βελίᾳ καταλυτάς, κλεινὸν Λεωνίδα, ἐπάδα τῶν Παρθένων, ὑμνήσωμεν ἐνθέως προμάχους πίστεως.

Ἔτερον

Δεῦτε Ἐπιδαύρου τέκνα πιστά, θεῖοις ἐγκωμίοις ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς τοὺς ὑμῶν προστάτας, τὸν Θεῖον Λεωνίδα, σὺν τῇ αὐτοῦ χορείᾳ. **Μεγαλομάρτυρας.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Καὶ τοῖς Ἁγίοις τοῦ Θεοῦ δόξα καὶ κλέος.

Ἀνακοίνωσις

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Χρυσόστομου Β΄ εἰς τὸ συγκληθὲν εἰς Ναύπλιον συνέδριον ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Πελοποννησιακῶν Σπουδῶν τῇ 5.12.76

**ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΝΩΝΥΜΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΛΕΩΝΙΔΗΣ**

Εἰς τὴν κωμόπολιν, Νέα Ἐπίδαυρος, τὴν μέχρι καὶ σήμερον ἀκόμη ἀποκαλουμένην Πειάδα ἢ Πεδιάδα ὑπάρχει ἱερὸς καὶ ἅγιος δεσμός μεταξύ τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεωνίδα καὶ τῆς ἐξ ἐπτά Μαρτύρων Γυναικῶν συνοδείας Αὐτοῦ.

Ἀπὸ πότε ἤρξατο ὁ Ἅγιος οὗτος δεσμός, δὲν ἔχομεν ἱστορικὰς μαρτυρίας. Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σήμερον γνωρίζομεν εἶναι ὅτι: 1) Ὁ κατὰ τὸ 1833 ἐφημέριος τῆς Κοινότητος Ἱερεὺς Νικόλαος Νάτσουλης ἔκτισεν ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ἁγίου Λεωνίδου Ἱερὸν Ναόν. Συναφῶς δὲ γνωρίζομεν, ὅτι ὁ Ἅγιος Λεωνίδης ἀποκαλεῖται, εἰς τὸ ἀπολυτίκιον «Μέγας πρόμαχος Ἐπιδαύρου» ἄγνωστον ἀπὸ πότε. Πάντως πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν Ἱ. Λειψάνων καὶ 2) τὸ 1916 κατόπιν συνεχῶν ἐνυπνίων εὐσεβεῖς κάτοικοι τῆς Κοινότητος ἐκαλοῦντο «νὰ εὔρουν κρυμμένον θησαυρόν», κάπθην τῶν ἐρειπίων Ἱεροῦ Ναοῦ, ἴσως ἐπ' ὄνοματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὡς ἐκ τῶν συνεχῶν ἐνυπνίων μετέβησαν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον καὶ ἀφοῦ ἔσκαψαν ἀνεῦρον κατ' ἀρχὰς ἱερὰν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μετὰ νέον ἐνύπνιον ἐσυνέχισαν τὴν ἐσκαφὴν μέχρι βάθους 70 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ὅτε τὸ 1917 εὐρέθησαν πρὸ ἐπτά σκελετῶν. Ὡς ἐκ τῶν λεκανῶν τῶν σκελετῶν δι' ἐπιστώθη, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σκελετῶν γυναικῶν. Συγχρόνως ἐφάνη καὶ πλάξ ἢ ὁποῖα ἀφοῦ ἀφηρέθη ἀπε-